

f.
Litterat. Latina
Poesie moderne
Cart. V. n. 83.

CATULLOCALVOS.

TYPIS JOH. ENSCHEDÉ ET FIL — HARLEMI.

DONO

1911

G. Federzoni

CATULLOCALVOS.

Biblioteca comunale dell'Archiginnasio

CATULLOCALVOS.

SATURA

JOHANNIS PASCOLI

EX CASTRO SANCTI MAURI

IN CERTAMINE POETICO HOEFFTIANO

MAGNA LAUDE ORNATA.

AMSTELODAMI
APUD IO. MULLERUM.
CCCCXXCVIII.

Biblioteca comunale dell'Archiginnasio

SATURA

JOHANNI

COMITI CODRONCHIO ARGELIO SENATORI

SACRA.

CATULLOCALVOS.

Ibat per *Veteres* tunicatus forte *Tabernas*
quidam annis iuyenis nec voltu senior idem,
bellus et urbanus, nihil indefessus agendo.
si toga dest umeris, digito non, thunice, laevae,
anule, non destis levibus, sicyonia, talis. *et homini di S. Giacomo (nel
Pelseneiro)*
praeterea flavos, procero corpore, sic ut
trans ripas fortasse Padi crevisse putares.
cetera nil optet puero nutricula, quod non

huic uno tribuat, formam, rem, denique mentem,
aspectu quivis, nisi quid color arguit albus
atque inducta genis oculorum longior umbra.
venerat ad nonam pedetemtim a Castore pilam,
qua crotalis sonat et mima saltante taberna:
exadversus adest statura parvolus alter,
mundus et acer et is qui vano plurima gestu
secum ageret, digitis conclusis rite duobus,
saepius extendens infesto pollice dextram.
perstrictus taciti strepitu certaminis auris
cauponam pernix evaserat, ecce „Quid?” audit:
„quo videor, Licini, tibi casu struma Vatini?
nam minitabundus praeter nos ire parabas.
effluxitne animo quod heri convénit? ades dum!”
„O Valeri, mi feste dies’ respondit, ‘at adsum.
nescioquid mecum gradiens meditabar et ultra
quam vellem, mentis nos impetus ipse ferebat.
quid tu, belle? satin recte? sed pallor amantem

arguit. heu vereor ne exerceat illa βοῶπις
Alciden Iuno te alium. cave. consulis uxori
est, si non eadem Iovis est uxorque sororque!”
„Nugaris, Licini: nihil hoc’ ait ’adtinet ad nos.
amentis, nec amantis erat.”

„Cur? scire labore.
dic nobis’ inquit ’sodes, Ἰνα εἴδομεν ἄμφω.”

„Nosti: non vir me consul, non Iuppiter ipse
deterreret, ut iste bonus deterret adulter,
qui colit, urguet, amat, qui rursus respuit, odit,
istud qui nomen de more βοῶπιδι fecit.”

„Num Cicero?”

„Cicero.”

„Qui? quaeso. nonne patronus
optimus. . .?”

„Em! fateor talem mihi, stante corona,
visum, cum graviter — sit sanctum — dixit — apud vos
hoc igitur nomen (meministin, Calve?) poetae —

nunc aliud longe est."

„Quine ipsos saepe poetas
elūdit. . .”

„Sine nos elūdat, iure vocet nos
cantores, dum ne mox ipse poemata tangat!”

„Dum ne, inquam, desiderio se venditet ultro,
false, tuo! sed macte, puer, virtute: nihil dūm
profecit, nihil, adiuro, post proficiet, si
vera Terentia, quod dicunt, praesensit.”

„Ain tu?”

„Sic.”

„Me, ocellē, beas.”

„Et ab hoc metuo Pulchello,
Patri quem dicunt *Patriae* ne forte mali quid
apportetur, at hora *iunctu* abit iam tota. tabernam
cur cessas intrare pudens?”

„I *præ*, *sequar*.”

„Euge!”

Ut considerunt, melioris *copa lagenam*
iussa notae tulit et *cyathos*. potatur. utrumque
móvit deinde pedum et manuum crotalistria plausu;
te magis heu, Valeri. nam dum flagrantibus illi
imminet hic oculis et toto pectore, lapsu
forte pugillares ita defluxere tabellae
in mensam, quibus obrepisti, Calve, sinistra.
arripit et subito legit et pronuntiat — *Ille*
mi par esse Deo. . . —

„Iam Calvom iure vocem te,

Marrucine Asini?” conclamat, ’redde’ Catullus
'redde pugillares.'

„Ad calcem dum veniam, sis.”

„O sectumque mala mihi sutumque alite buxum!
Jaf elio
moecha mihi pridem quod ridens involat, et nunc...”

„Nunc minime tibi moechus ego; magis, inprobe, moecho.
qualis enim est, cyathis totidem quae pulchra bibatur
Lesbia, quot babitur Celeris, si collibet, uxor?

CATULLOCALVOS.

heu vere statuo nimium gestire Catullum!"

„Ten sanum, iucunde, rear?"

„Si scribere versus

insani est, dicas ambo insanire licebit."

Arreptoque stilo coepit perarare tabellas.

it stilus et tenui proscindit vomere ceram:

nusquam haeret nec cunctatur nec vertitur umquam.

I. EIDOLON HELENAE.

Otiūm, Valeri, tibi molestūm est.

somnias vigil atque vana captas

nubila, aera solitudinemque,

seu quid vanius est inaniusque.

namque femina non id est, quod ipsa est,

sed quod esse cupis, quod esse reris

tute eam; tibi non amatur ipsa,

sed tuae mera mentis umbra quaedam.

Idaeaque Helenen trahis biremi,

concupiscis, haves, amas, potiris,

CATULLOCALVOS.

pugnasque et cruciaris interisque:

tu quidem excrucibere et peribis:

in Pharo latet insula puella,

quam verax habitat senex marinus.

Tum, Valeri, certas aequatam currere ceram.

it manus et metu velox evitat et addit

in spatia: inversa buxum conscribitur hasta.

II. ALAUDAE.

Tintinant aures mihi nuntiantes

non ita absenti bona verba dici,

mens nec ipsa iam meliora de me

sentit et adfert.

quin et ex alto videor mihi corde

omen exaudire malum, velut si

tu gemas, orto Cane, parra, nulli

conspicienda.

sentio: sed quid faciam? voluptas

altior sensus animumque tangit
et beat, monstrant licet haec et illa et
omnia letum.
Inminent campis nebulae malignis,
alites ipsis nebulis rapaces:
garriunt vero super has et illas
semper alaudae.

Hinc voluit propriis Calvom meminisse Priapi
versiculis, elegis Sileni Musa Catullum.

III. PRIAPUS.

Sola deliciis suis destituta puella
quaedam reptat in hortulo, subrubent ubi mala,
iamque humi cucumis viret, iam cucurbita pallet.
tristis adloquitur senem mox puella Priapum:
„Cur, quaeso, iuvenis iubet me valere, Priape,
cuius in tenero fides tanta amore reperta est?
cui nemo facinus volens exprobraverit, unum

praeter hoc miserae mihi, nolit ipse ^{fide} quod unus?
qui tamen sequitur malam stultus omnivolamque
feminam, et magis et magis tanto deperit illam
quanto digna minus minusque et videtur et ipsa est.”
Cui Priapus: „In hortulo falce qui tibi tutus
est mea, domina, aspice ut mala dulcia pendent,
aspice ut tibi et imminent sorba livida eidem.
quae si sponte cadunt, legis sorba, mala relinquis.
namque dulcem ab eo trahunt ipso sorba saporem
unde amarities venit multa marcida malis.
haec contusa, puto, levi quamvis volnere sordent,
haec sunt in pretio magis quo sunt putidiora.”

III. SILENUS.

„Te clausum gleba Pariorum marmoris una
in lapicidinis delituisse ferunt.
aevi qui cursum, qui longa silentia labi
audieris longis pervigil auriculis;
cum vero cunei diviso marmore glebam

CATULLOCALVOS.

solverunt, exstas protinus e lapide;
 dic age, quae tantum diducat labra voluptas
 et quo sis nobis nomine rite deus.”
 „Nullus eram latuique diu Silenus, et idem
 hic Genius bruti marmoris usque fui.
 nil circum nisi marmor erat, pars marmoris ipse:
 sic magno mixta est parvola gutta mari.
 hic Amor ^{Tenui quendam} uda tuens, hic mecum nuda latebat
 emergens pelago Praxitelia Venus,
 hic Bacchus mecum florens, hic Maenades: euho!
 nocturnoque lapis murmure plenus erat.”
 Hic ubi facundi calices hausere Falerni,
 alterni dicunt discordi carmine Noctem.

V. NOCTIS PARTES PRIORES.

Abibat in crepusculum dies nimis morata.
 inops, amore perditus, domo remotus, ‘Inger,
 vini minister, inquii, scyphos meracioris.’

CATULLOCALVOS.

^{quando} ut lychnus igne floruit, iam prima fax bibentis
 rugis videt senilibus frontem solutiorem.
 cubare tempus ut fuit, caput mihi bibenti,
 quae me, puella, fugeras, exoscularis absens.
 ut tempus omne defuit, me visus est bibente
 adesse tinnulum mihi qui commodaret aurum;
 mediaque nocte principes et plebs domum bibentem
 magnis vocare plausibus me; rex et audiebam.

VI. NOCTIS PARTES ALTERAE.

Ut galli cecinere, illud ‘Ave et perpetuo vale’
 invitus recolo, quod neque, lux, audieram libens.
 quare, sic ut erant cuncta gravi pressa silentio,
 omnes adfuerunt iam positae sollicitudines.
 subversos calices ^{laurae} luce et in nigris
 me solum tenebris et memorem destituit mei.
 dilucescit: abest et genetrix et pater et domus,
 telluremque aliam sol aliis detegit exsuli.

Tum tardo sulcant ambo mucrone tabellas.

te, Circe, Calvos canit et te, Anticle, **Catullus.**

VII. CIRCE.

Ut Sole nata Circe semel adtigit oculis

heroa, subitus aegros amor inpulit animos;

itaque ad pedes viri amens provolvitur; ab eo,

pensis genibus, amorem petit anxia misere.

quid atumnus ibi Jovis, quid populator urbium?
quid tu, genite Laerta, populator urbium?

simul undique pepulit lux umbras nova resides,

socii ducem foventes calida stabula sues

limis vident Ulixen fera per nemora gradi.

comes est itineris illi vaga cerva pede levi.

hanc virgula cohercens, quocumque cupit, agit,

quae virgula sociorum male terga tetigerat.

cicuresque iam leones domitique modo lupi

surgunt eramque longis ululatibus *agitant.*

VIII. ANTICLUS.

Dimicat Anticlus: pugnanti personat auris

cognita longinqua maga vox a coniuge, clausum

quae vox nuper equi lignea commorat in alvo.

paene vir et socios et se ipsum prodidit amens,

absentis vocem simul excepit Hypereas,

ni manibus multaque os compressisset Ulices

vi respondenti, iamiamque exire volenti.

'Infans! non coniunx', inquit, 'tibi: Tyndaris haec est,

quae teque in letum vocat et communiter omnis!'

sic erat: ille memor carae nunc coniugis instat

et furit in Troas facibus nocturnus et hasta,

donec Deiphobi pugnans procumbit ad aedis.

ardebant aedes, cum vir iam mortis in ipso

limine conspexit Menelaum. 'Rex', ait, 'audi!

si quicquam de te meritus procul omnibus aegre,

invitus, morior carisque parentibus atque

fratribus atque domo, me fac Helene Ledaea

venie visat et, ut nuper, voces imitetur amatae

coniugis: hoc fuerit pro tantis luctibus unum,

coniugis audita si tantum voce quiescam.
annuit armipotens casum miseratus amici.
ut vero (clara cingunt incendia flammā)
prodiit et lento coram gradiens incessu
Tyndaris Anticlo semel adstitit admiranti,
'Ne, dea, ne quicquam, quaeso, Iove nata, loquaris'
inquit ut aspectā moribundo pectore portem
unam te servemque memor, neu vita sub umbras
cum lacrimis fugiat sese miserata.' nec illinc
declinans oculos paulatim est obrutus umbra.

Tum duo versiculis vates caelestia tangunt:

Hesperus adridet Calvo, sed Luna Catullo

VIII. HESPERUS.

Calvo
Ne, puer, maledixeris
linquens Luciferō domum
cum patris grege, cum pedo,
quod tu, Lucifer ut iubet,

peram sumis abisque;
unus et peragras agros
tu quidem, unus et emicat
caelo Lucifer, atque alau —
dae superne canunt, sonant
tintinnabula terris.
perge, ne maledic, puer,
namque vespere te domum
sidus et referet. domi
ligna sunt, puer, in foco,
mater est, bona puer est.
fultis
unus et peragras humi
tu quidem, unus et emicat
sublime Hesperus: abstulit
Lucifer, referet novo
nomine Hesperus idem.
Nupta, tu quoque ne nimis
criminare, quod Hesperus

CATULLOCALVOS.

tardus haereat (hoc quidem

tu tecum, bona sed palam

carpis advenientem):

uxor in thalamo viri

mane cras eadem nimis

criminabere quod nimis

Lucifer properet, novo

nomine Hesperus idem.

X. LUNA.

Luna, quae vaga vertici

montis et tacitis casis

inmines et anhelitu

lucidos legis amnis,

te canam miseris piam,

Luna, nam simul occidit

Sol et aurea cum die

Spes hinc avolat omnis;

non eam sinis exsulem

CATULLOCALVOS.

tunc abire, sed excipis

candido trepidam sinu

vestis; Luna, vietae;

induis trepidæ tuum.

lumen, atque silentijs

rosidis madidam tuis

huc Spem, Luna, remittis;

facta quae leve Somnium

clausas ingreditur domos,

exilisque, opè quā solet,

dormientibus adstat.

Haec tu, Calve, supervolans levis aequora cerae:

XI. NESTOR.

Eamus ! ecquis ancorale solvere

moratur ? ecquis alba vela pandere ?

eamus atque iam petamus insulas

ubi est Achillis umbra praepetis pedes.

humī haeret hasta, currus adstat, hordeo
 equi fruuntur, arbore ipse se applicat;
 sub arbore umbra Nestoris sedet senis.
 'Fuisse pauper' Aeaci nepos ait,
 'colonus atque pauperis, senex, quoque
 bubulcus ipse, sed diutius quidem
 fuisse mallet hic! quid interest enim,
 age, omnibus vel imperare mortuis?'
 'Deosne' Nestor inquit 'inmemor tui
 laces sis usque, praeter une ceteros
 beate? namque quicquid istud est, quod es,
 adhuc iuventa prima suppetit tibi
 equosque iungis, excitasque pulverem.
 ego ille iure, qui prius Gerenius
 eques vocabar omnibus, querar, magis
 senex perennis usquequaque desidens.

Haec haerens uno versu tu quoque, Catulle:

XII. REDITUS.

Eamus: esse nuntium ferunt matri
 non belle, eamus: heu piae malest matri,
 periculose cara mater aegrotat,
 extinguitur. citata me rapit raeda.
 est foedus aer, stridulo natant imbri
 viae. domum nanciscor adferunt: 'Actum est.
 iam nec potest videre nec potest fari;
 matrisque membra solvit ultimum frigus.'

accedo. at oculum mater adlevat: fatur:
 'Quin facitis ignem? pupulus meus friget.'

Alterni posthac referunt haec ordine vates:

XIII. AMOR.

I.

(3)

Ut violae circa ripas et flumina, cum ver
 incipit et clari vicerunt frigora soles,

permulcent auras, procul et via fragrat odore
et procul aeria fruitur novitate viator:
at propius cupide ripas accede, viator:
nullus odor naris temptabit, nulla voluptas:
sic et amor: dum primus abest, dum fervet oletque:
si propius tandem, victus dulcedine, tangis,
iam nec olet nec fervet amor nec denique quicquam est.

II.

(4)

Ut flos in clausis humilis viger ^{sæculis} hesperis hortis
inter odoratas violas et lilia, nullo
in pretio, quippe ex se nullum exspiret odorem:
praeteriens luci despectat iure viator:
ast idem redeat multa vel nocte viator:
nocte olet et secum vigil aurea sidera mulcet:
sic amor: ut luci despectent, ut male ^{hunc} volgo
audiat; ut tranquilla quies advenit et umbra
ille animum quodam secretum ture vaporat.

Hic Calvos: „Satis est lusum: labor ultimus hic est.”

XIV. MEL.

At tu, Catulle, somnia, ut lubet: licet
captare nubes, experiri Lesbiam.
Tua, ut leo, in te patere, saeve, verbera,
sine illa taetra peste morboque implicet,
expellat omni pectore omne gaudium,
perurat intestina! nam quid adtinet?
flores amaros apibus offerat salix:
apes amaro ex flore dulce mel liquant.
tristisque amor progignet iste carmina
saeclis futura plurimis dulcedini.

Consurgunt tandem, nam serior appetit umbra.
mox vero ut minime iuvisset cena Catullum,
non oculos somnus noctu texisset (at illum
excepit, lecto deserto, lectulus, et sic

fecit, Calve, tibi parvom, iucunde, poema),

et latum ipse, puto, dixit, nec me narrare necesse est.

VII
ADNOTATIONES.

1. Plin. H. N. XXXVI? 4. 4 : in Pariorum (lapi-
cidinis) mirabile proditur, gleba lapidis unius cuncis
dividentium soluta, imaginem Sileni exstisset.
2. Cfr. Hom. Od. IV 286 sqq.
3. Plin. H. N. XXI 18: odor suavior e longinquo
propius hebetatur ut violae.
4. id. ib. hesperis noctu magis olet, inde nomine
invento.

336

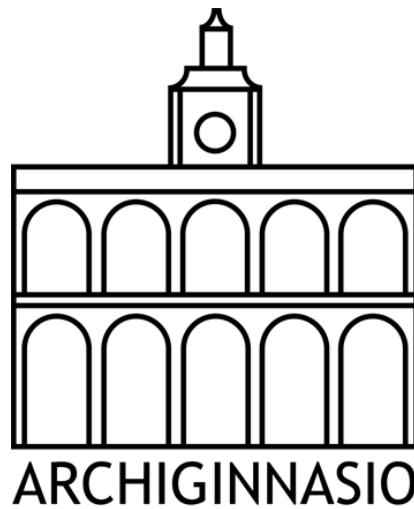
303004

Pag. 18 Poematis VII versum 5 sic leg.

quid alumnus ibi Iovis, quid populat̄ urbium?

Biblioteca comunale dell'Archiginnasio

SCAFFALI ONLINE
<http://badigit.comune.bologna.it/books>

*Catullocalvos : satura Johannis Pascoli ex castro Sancti Mauri in certamine poetico
Hoeufftiano magna laude ornata
Amstelodami : Apud Io. Mullerum, 1898
Collocazione: 7-L.LATINA POESIE MOD. 05, 083
<http://sol.unibo.it/SebinaOpac/Opac?action=search&thNomeDocumento=UBO3586203T>

Questo libro è parte delle collezioni della Biblioteca dell'Archiginnasio.

L'ebook è distribuito con licenza Creative Commons solo per scopo personale, privato e non commerciale, condividi allo stesso modo

[4.0: http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/legalcode](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/legalcode)

Per qualsiasi altro scopo, o per ottenere immagini a risoluzione superiore
contattare: archiginnasio@comune.bologna.it